

tationen indtræde som Medlemmer af det fremtidige Byraad, og i Overensstemmelse dermed er Lovforslagets § 6 affattet. — Der er dernæst i §§ 7—12 givet forskellige Overgangsbestemmelser, i det hele svarende til dem, der findes i Loven om Esbjergs Oprettelse til Købstad.

Jeg tillader mig med disse faa Bemærkninger at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvilje, idet jeg skal accentuere, at man herved imødekommer et Ønske, der findes i de paagældende tre Handelspladser, og saa vidt jeg skønner, vil ogsaa Vedtagelsen af dette Lovforslag bringe en tidssvarende Ordning af disse Handelspladsers kommunale Forhold. Følgen vil altsaa blive, at i Fremtiden vil indtil videre de bestaaende Ordninger efter Bekendtgørelsen af 2den Juni 1850 og 18de Oktober 1878 for henholdsvis Frederiksværk og Marstal blive staaende, og deres Forhold til Amtsraadskredsen vil i Fremtiden ligeledes vedvare som hidtil.

Johnsen: Det foreliggende Lovforslag er utvivlsomt saavel i de vedkommende Handelspladsers som i de paagældende Amtskommuners Interesse. Handelspladserne ville ved at blive Købstæder opnaa en bedre Ordning af den kommunale Styrelse end den, de nu have, og som maa siges for en stor Del at være forældet, idet den i Grundtrækkene hviler paa Anordningen af 24de Oktober 1837, men i øvrigt i Enkelthederne er forskellig for de forskellige Handelspladser. Navnlig har der været Ulemper ved, at Administrationen er tvedtelt, hvad der er upraktisk i saa smaa Kommuner, som Handelspladserne ere, ligesom det ogsaa undertiden har vist sig at være uheldigt, at Sognepræsten er født Formand i Fattigkommissionen. Endvidere vil Lovforslaget bevirke, at det bestaaende økonomiske Fællesskab mellem Amtskommunen og Handelspladsen ophæves. Dette Fællesskab har medført forskellige Ulemper, som ere voksede, efterhaanden som Handelspladserne ere blevne større, idet Handelspladserne stadig have krævet forøgede Udgifter, ja, saa store Udgifter, at de ikke have kunnet dækkes af Amtskommunen ved det almindelige Hartkornsbidrag, som udskrives. Amtsraadene have derfor været nødsagede til at anvende Bestemmelsen i Landkommunallovens § 50 om Ligning paa Kommunerne, eller ogsaa maatte Amtsrepartitionsfonden lide et Tab. Enkelte Steder har man været saa utilbøjelig til at anvende Landkommunallovens § 50, at man har foretrukket Tabet. Handelspladserne

ville ved at blive Købstæder vinde det, at de ikke ere udsatte for, at Amtsraadet paaligner dem større Bidrag, end de Udgifter, som de i Virkeligheden kunne siges at paaføre Amtskommunen, ligesom ogsaa det, at de faa Beslutningsmyndighed med Hensyn til de Fællesudgifter, som Amtsraadet nu bestemmer, for saa vidt de kommunale Autoriteter overhovedet have nogen Indflydelse paa disse Udgifter. Det forekommer mig saaledes, at det er velbegrundet, naar man fra alle Sider ønsker denne Forbindelse ophævet ved, at Handelspladserne blive Købstæder, og jeg ser ikke, at der kan være noget at indvende herimod, og navnlig kan den Indvending ikke gøres gældende, som fremkom for Esbjergs Vedkommende, at Valgforholdet til Landstinget forrykkes, idet Handelspladserne allerede nu med Hensyn til Valg til Landstinget henregnes til Købstæderne. Naar de to Handelspladser Frederiksværk og Marstal ikke her ere medtagne, ligger det utvivlsomt i, at de vedkommende Amtsraad have været saa generøse ikke at paaligne disse Kommuner et saa stort Beløb, som i Virkeligheden svarer til Udgiften, Handelspladserne have forvoldt Amtskommunen, thi hvis Amtsraadene havde gjort det, vilde der vistnok ogsaa være fremkommet Ønske fra disse Handelspladser om at blive Købstæder. Hvad Frederiksborg angaar, da foreligger der jo et særligt Lovforslag.

Angaaende Lovforslagets enkelte Bestemmelser har jeg et Par Bemærkninger at gøre. I § 4 er det bestemt, at fra 1ste Januar 1901 inddrages de 3 Handelspladser under Fordelingen af den Kongerigets Købstæder paahvilende Andel af Ligningsskatten til Staten. Det er en ny Byrde, som Handelspladserne faa ved at blive Købstæder, og den er ingenlunde ubetydelig. For Silkeborgs Vedkommende vil det vel blive mellem 2 og 3,000 Kr. aarlig. Dette Paalæg bliver udelukkende til Fordel for de øvrige Købstæder, som slippe med at betale et mindre Beløb derved, at Fordelingen af det faste Beløb, der paahviler Kongerigets Købstæder, herefter vil ske ogsaa paa de 3 ny Købstæder. Det samme skete for Esbjergs Vedkommende, men det blev samtidig bestemt, at det Hartkorn, som paahviler den egentlige Bygrund, skulde føres til Afgang, og at Hartkornsskatten til Staten af denne Bygrund skulde lægges til Ligningsskattens Beløb og saaledes sammen med denne fordeles over alle Købstæder. Nu forekommer det mig rigtigt nok ubilligt, om man ikke alene vil